

[Kjørulff-Schmidt.]

1990erne kan supplere de traditionelle energikilder med atomkraft, eller om vi ikke kan.

Den endelige afgørelse bør efter fremskridtspartiets opfattelse ske ved folkeafstemning. Det er rimeligt efter afslutningen af det igangværende oplysningsarbejde at inddrage hele befolkningen i beslutningen. Der er jo ikke tale om, at folketinget er valgt på grundlag af medlemmernes holdning til atomkraftspørgsmålet, og der er heller ikke tale om, at synspunkterne blandt vælgerne følger partiopdelingen, og dertil kommer, at befolkningen på dette område givetvis har lige så gode forudsætninger, som folketingets medlemmer har. Vi er ikke i kraft af de stemmer, der faldt på os den 9. januar, mere indsigtfulde til eller mere egnede til at vurdere argumenterne for eller imod atomkraft, end befolkningen er som helhed.

I ministerens forslag er ikrafttrædelsesbestemmelsen ændret i forhold til den tilsvarende bestemmelse i det forslag, vi behandlede den 23. april. Det vil, som hr. Erik Holst var inde på, indebære, at der senere kommer en lovgivning indeholdende en bestemt dato, hvorefter 60 af folketingets medlemmer kan forlange denne lovgivning sendt til folkeafstemning.

Vi skal jo imidlertid være opmærksom på affattelsen af grundlovens § 42, stk. 5, som indebærer, at et lovforslag kun kan forkastes ved folkeafstemning, hvis mindst 30 pct. af de stemmeberettigede stemmer nej, og det kan jo medføre, at man kommer i en situation, hvor resultatet af folkeafstemningen bliver det modsatte af det, et flertal af de afgivne stemmer gik ind for. Det kan være et uheldigt resultat, og af disse grunde har fremskridtspartiet i denne uge indleveret til fremsættelse et helt præcist forslag til lov om folkeafstemning om kernekraftværker, et forslag, som sikrer, at det vil blive afgørende, om der er flest ja-stemmer eller flest nej-stemmer over et helt præcist afstemningstema.

Ved førstebehandlingen i forrige samling kritiserede jeg de meget vidtgående beføjelser, forslaget giver forskellige ministre. Forslaget rummer en lang række bemyndigelser; visse dele af forslaget, især § 10, må jo nærmest være skrevet ud fra devisen: ingen

over og ingen ved siden af miljøministeren. Det markeres af de bestemmelser, som simpelt hen bemyndiger ministeren til at gøre undtagelser fra den lovgivning, folketinget har vedtaget. Ministeren kan således efter stk. 2 i § 10 bestemme, at der skal ske fravigelser i byplanlovgivningen, i lov om by- og landzoner, love om lands- og regionplanlægning, naturfredningsloven, miljølovgivningen og andre lovgivningsområder; ministeren kan simpelt hen bestemme, at her skal den lovgivning, folketinget har vedtaget, ikke være gældende.

Det er efter fremskridtspartiets opfattelse aldeles urimeligt, at ministeren skal have en sådan adgang, som ikke engang er nærmere præciseret i lovteksten. Vi mener, at hvis en regering vil gøre afvigelse i lovgivningen, må regeringen komme til folketinget, præsentere sine forslag og få dem igennem eller få dem forkastet. Den samfundsopfattelse, som ligger til grund for disse meget vidtgående bemyndigelser, er efter vores opfattelse utiltalende og væsensforskellig fra den almindelige demokratiske lovgivningstradition i Danmark og andre vesteuropæiske lande. Jeg kan ikke se ét eneste argument for, at folketingets partier frivilligt skulle gå med til at give miljøministeren en blankocheck til at sidde og lovgive på folketingets vegne.

I det hele taget kan man måske undres en lille smule over, at undervisningsministeren ikke på ét eneste punkt har været lydør over for den kritik, forslaget er blevet mødt med både ved førstebehandlingen og under udvalgsarbejdet. Der er jo sket en forholdsvis grundig behandling af forslaget, og man kunne da forestille sig, at ministeren i hvert tilfælde på visse punkter havde lånt øre til den kritik, der er blevet ført frem, men det ser altså ikke ud til at være tilfældet, og så må vi starte en gang til med den risiko, som hr. Erik Holst rigtigt påpegede, for at komme til at køre i ring med nogle af problemerne.

Om det så er straffebestemmelserne, som måske kun er en lille ting, er de opretholdt fuldstændig uændret, sådan at ulovlig fremstilling af atombomber hjemme i kælderen stadig væk takseres på linje med småforseelser som f. eks. hvor fiskehandleren ikke rigtig kan finde ud af sit momsregnskab; det takseres efter nøjagtig ens bestemmelser.